

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1979.

(Lovforslag nr. L 96. Fremsat 23/1 80. Første behandling 6/2 80. Betænkning 27/2 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-28, §§ 30 og 32 og tillægget til § 23 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven.

(Lovforslag nr. L 105. Fremsat 24/1 80. Første behandling 31/1 80. Betænkning 29/2 80).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Camre (S):

Det foreliggende lovforslag har jo til formål at fastsætte de nærmere overgangsbetinger i forbindelse med den ændring af pensionsbeskatningen, som vi gennemførte i december. Der foreligger her ved anden behandling en række ændringsforslag, og jeg skal først kort kommentere de ændringsforslag, som er fremsat fra venstres, det konservative folkepartis, kristeligt folkepartis, fremskridtpartiets og CDs side.

Disse ændringsforslag har til formål i princippet at lade alle pensionsordninger, som er etableret før udgangen af 1979, fortsætte efter de gamle regler. Om disse ændringsforslag må jeg sige, at dem kan vi fra socialdemokratiets side ikke acceptere.

Der er derimod stillet nogle ændringsforslag, som socialdemokratiet står bag ved. Det drejer sig bl. a. om et ændringsforslag, der går ud på, at særlige pensioner, for hvilke man før lovændringen havde skattefrihed ved udbetalinger hidrørende fra en arbejdstagers egne bidrag, fortsat skal være fritaget for beskatning. Det er et ændringsforslag, jeg kan anbefale at stemme for.

Der har været et ganske særligt problem omkring fastsættelsen af en kursværdi for obligationer, som er anvendt som grundlag for en pensionsordning, og som altså skulle gøres op pr. 31. december 1979. Problemet har her været, at de fleste mennesker, som har sådanne ordninger, ikke har viden om anskaffelseskursen på deres papirer, fordi disse registreringer simpelt hen er slettet i tiden, der er gået siden anskaffelsen. Her foreslår vi sammen med et flertal i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, at man fastsæt-

[Camre]

ter kursværdien til 75. En sådan kursværdi vil betyde, at ingen eller næsten ingen bliver beskattet af kursgevinster, som de ikke har haft; omvendt vil der være en række pensionister, for hvem en sådan kursfastsættelse faktisk vil være en fordel. Det er også et ændringsforslag, jeg varmt kan anbefale.

Endelig er der i loven nogle særregler for beskattningen af pensioner for personer, som var fyldt 60 år inden den 1. januar 1980. Disse særlige regler foreslår vi også skal gælde for invalidepensionister.

Jeg skal altså indstille, at man stemmer for de af flertallet stillede ændringsforslag og imod de af mindretallet stillede.

Brixtofte (V):

Denne lov er et eksempel på, hvordan man kan lave lovjusk. Først fik man et lovforslag i november, så fik man ændringsforslag ved anden behandling, så fik man ændringsforslag til sine egne ændringsforslag ved tredje behandling, og så vedtog man en lov. Der går en måned, så opdager man, at man skal lave yderligere ændringer, og så fremsætter man et nyt lovforslag. Nu er vi nået til anden behandling, hvor man stiller yderligere ændringsforslag til det lovforslag, der er en ændring af den lov, der blev bragt til veje ved en masse ændringsforslag. Det er ikke rimeligt, og det er ikke godt for folketingets værdighed, at regeringen på denne måde bliver ved med at rette sig selv, fordi man bliver opmærksom på, at man ikke har tænkt sig godt om, da man fremsatte forslaget.

Der er stillet en række ændringsforslag. Venstre vil stemme for dem alle sammen, både dem, der er stillet af regeringen, og naturligvis dem, der er stillet i samarbejde med de konservative, fremskridtspartiet, CD og kristeligt folkeparti.

Vores egne ændringsforslag sigter på at tage den tilbagevirkende kraft ud af loven. Vi synes i venstre, det er urimeligt, at man griber ind over for kontrakter, der er indgået, at man på den måde forringer de kontrakter, som borgerne har underskrevet i tillid til den bestående lovgivning. Det drejer sig om ændringsforslag nr. 1, 5 og 7, der er stillet af os. Det er beklageligt, at socialdemokratiet på denne måde vil gribe ind i de eksisterende

aftaler og forringe dem, og det er kedeligt, at det ikke vil støtte vores ændringsforslag.

De andre forslag, som er stillet nu, er jo en imødekommelse af vores kritik, og det er selvfølgelig glædeligt, at det hjælper at kritisere regeringen. Nu kan man vel forvente, at der går et stykke tid til, og så kommer der et nyt ændringsforslag fra regeringen til denne lovgivning, så den måske ender med at blive sådan, som den var tidligere.

Et af ændringsforslagene går på, at den del af udbetalingen, som svarer til det bidrag, man inden 1. januar 1972 selv indbetalte, fortsat skal være skattefri. Det er ganske rimeligt.

Dernæst er man kommet med et ændringsforslag, som mildner luften for dem, der har tegnet kapitalpension, idet man siger, at man skal bruge kurs 75 for obligationerne. Vi har tidligere skarpt kritiseret ordningen og påvist, at netop fordi man skulle anvende kursen pr. 1. januar 1979, var det sådan, at man for første gang ville opgøre et kurstab som en kursfortjeneste. Ved at indføre kurs 75 sker der en lille forbedring for en del mennesker, og derfor stemmer vi naturligvis for. Men det vil stadig væk være sådan, at mange har erhvervet en obligation til f. eks. kurs 90 og realiserer den til en kurs over 75, og så vil man alligevel tale om en fortjeneste, fordi obligationen måske i mellemtiden har haft en lavere kurs. Derfor synes vi, det er et forkert forslag. Man skulle naturligvis stille de pågældende frit med hensyn til, om de ville tage anskaffelseskursen eller den kurs, der er pr. 1. januar 1980.

Desuden har man overhovedet ikke taget højde for dem, der har aktier i deres ordninger. Det er urimeligt. Det er jo sådan, at aktiekurserne desværre er i bund for tiden, hvilket der er mange årsager til. Det betyder, at hvis kursen i fremtiden bliver højere, bliver man beskattet af en kursgevinst, som slet ikke eksisterer, for dengang man erhvervede aktien, var kursen højere. Igen beskatter man en fortjeneste, som ikke eksisterer.

Som sagt, vi er kede af, at man selv ikke med disse ændringsforslag fra regeringen fjerner den tilbagevirkende kraft. Og vi er kede af, at man fra regeringens side fortsat ønsker at gribe ind over for en frivillig selv-pensionering.

Gammelgaard (KF): -

[Gammelgaard]

Regeringen fortsætter sit straffetogt mod de danske pensionister, ikke mindst de danske selv-pensionister. De mennesker, der i årevis har sparet op til deres egen alderdom, skal nu straffes. Det bliver de ved, at man forhøjer kapitalpensionsbeskatningen med tilbagevirkende kraft, og de samme mennesker skal nu oven i købet af med deres folkepension. Det vil sige, at den typiske kapitalpensionist, som skal aflevere et beløb på mellem 150.000 kr. og 250.000 kr. til statskassen, når pensionsordningen ophæves, derudover ikke får sin folkepension, som – hvis man siger, at den pågældende lever i 10 år efter at være blevet pensioneret – kommer til at udgøre et beløb på 250.000 kr. Det betyder, at den, der har sparet op til sin egen alderdom, kommer til at aflevere til staten et beløb på omkring ½ mill. kr.

Jeg skal slet ikke gå ind på, hvorledes det ville forholde sig, hvis man foretog en aktuar-mæssig beregning af den folkepension, som man altså ikke får, for så når man op på endnu større beløbstørrelser, som man må aflevere, uanset at man har gjort noget samfundsnyttigt, uanset at man har villet spare op til sin egen alderdom.

De to ministre, der har været i centrum i denne sag, har hverken været til at hugge eller stikke i. Justitsministeren har fejlet en række statsretskyndiges betænkeligheder af bordet uden videre. Skatteministeren finder det rimeligt, at man skærper beskatningen over for de mennesker, der har foretaget sig noget samfundsnyttigt, og som gerne ville klare deres egne forhold på det pensionsmæssige område. Der har ikke været mulighed for at rokke skatteministerens holdning i princippet. Man bryder løfterne over for en række mennesker, som har modtaget skrivelser fra det daværende statens ligningsdirektorat, hvori der er givet tilsagn om skattefrihed ved udbetaling af pensionsbeløbene eller i hvert fald en væsentligt mindre beskatning end den, der nu bliver tale om.

Nu oplever vi her igen, at ministeren har været nødt til at stille nye ændringsforslag i den lovforvirring, der er tale om på dette område. Jeg tror snart ikke, at der er nogen, der kan gennemskue hele dette kompleks af regler, som der efter al sandsynlighed ikke er megen sammenhæng i. Uge efter uge opklares nye usikkerheder, uge efter uge afklares nye uhyrligheder, og så må der stilles nye

ændringsforslag. Jeg forudser, at skatteministeren også i de kommende uger bliver nødt til at komme med nye lovforslag på dette lovforvirrede område.

Det konservative folkeparti og venstre har stillet ændringsforslag, der ophæver den tilbagevirkende kraft i denne lovgivning. Det er det eneste rimelige, det eneste retfærdige, det eneste moralsk rigtige, at den tilbagevirkende kraft ophæves, og derfor anbefaler vi det høje ting, at man stemmer for vore ændringsforslag.

Vi observerer, at skatteministeren har været nødt til for resten af indeværende år at give mulighed for, at man kan trække sig ud af en kapitalpensionsordning uden synderlige følger. Det har han ganske enkelt været nødt til. Jeg kan samtidig forsikre skatteministeren om, at dette vil komme til at vise hele denne lovgivnings uheldige konsekvenser. Det vil nemlig medføre i løbet af de kommende måneder, at man på en række danske erhvervsvirksomheder i stedet for fortsat at indbetale de beløb, det her drejer sig om, til pensionsordninger, i stedet for fortsat at indbetale beløbene i pengeinstitutterne, vælger at udbetale pengene direkte til forbrug, direkte til lønmodtagerne igennem en forhøjet indkomst.

Jeg hørte i går om et eksempel, hvor en erhvervsvirksomhed med et vist antal ansatte månedligt i øjeblikket indbetaler 400.000 kr. for sine ansatte på kapitalpensionskonti. Der vil man i fremtiden lade disse beløb udbetale direkte i løn. Det er konsekvensen. Her har vi i en nøddeskal de nationaløkonomiske følger af den lovgivning, som regeringen her fører igennem. Man får nedsat den private opsparing, man får forøget det private forbrug, og man får derigennem også forværret betalingsbalancen.

Der er stillet et ændringsforslag fra skatteministeren, der går på, at alle papirer skal sættes til kurs 75 uanset købskursen, men dog sådan, at papirer, som aktuelt ligger på en højere kurs end 75, naturligvis skal gå ind i en saldoopgørelse med den gældende kurs. Jeg må gøre opmærksom på, at dette ændringsforslag vil trække mange uligheder med sig, for investeringsmønsteret varierer meget fra kapitalpension til kapitalpension. De mennesker, der har købt lavtforrentede og langtløbende papirer, får et ekstra pensionsstilskud sammenlignet med dem, der har

[Gammelgaard]

satset f. eks. på kortløbende papirer fra eksempelvis Danmarks Skibskreditfond eller her i de senere år statspapirer. Der kommer altså her en ny forskelsbehandling ind i lovgivningen.

Hvis man ville have undgået de berettigede angreb, der kan fremføres over for dette, at der sker ekspropriationslignende indgreb, skulle man i stedet for have valgt en metode, der er indrettet således, at de pågældende under ingen omstændigheder kan stilles dårligere end ved anvendelsen af de virkelige erhvervelseskurser. En sådan metode kunne være at bruge parikurs for de pågældende obligationer i stedet for den foreslåede kurs.

I øvrigt må jeg sige, at jeg opfordrer også til, at man støtter vort forslag om, at hvis man kan dokumentere en højere kurs ved anskaffelsen af sine obligationer, får man mulighed for skattemæssigt at blive behandlet derefter, altså skattemæssigt at blive behandlet på en rimeligere måde.

Jeg skal slutte med at sige, at denne lovgivning, på samme måde som den har givet anledning til megen politisk uro, megen uro i store dele af befolkningen, også har givet anledning til administrativt kaos. Man har endnu ikke fra skatteministeriet udsendt de nødvendige formularer til pengeinstitutterne, så ordningerne kan administreres. Det er simpelt hen uanstændigt, det, regeringen har gjort på dette område.

Glistrup (FP):

Ud fra rent saglige overvejelser kan man ikke undgå i alt væsentligt at give de to indlæg, vi har hørt her i dag fra henholdsvis venstres og de konservatives side, medhold. Men rent professionelt føler man sig jo tilskyndet til at se, om man dog ikke kunne finde et eller andet, der kunne danne basis for, at man kunne være forsvarsadvokat for den uheldige minister. Når man ransager, om der kan findes noget som helst, der kan tale til hans forsvar, så må man jo erkende, at den forfatning, hvori man fandt pensionsbeskatningsloven, da han tiltrådte som minister, det var et gevaldigt rod. Det var simpelt hen, da den nuværende minister tiltrådte, sådan, at pensionskasseloven var aldeles uforståelig for så at sige hele befolkningen.

Men man må uægtelig tilføje, at med det flertal, det ser ud til at han har samlet – og

som i hvert fald har holdt i mere end 24 timer i dette tilfælde – kan der være en vis risiko for, at når han forlader menageriet, så forlader han det i en endnu dårligere forfatning, selv om man ville have forsvoret, at det kunne være muligt. Det er simpelt hen således, at den stand, flertallet, hvis det virkelig holder til på fredag, kommer til at aflevere pensionsbeskatningsloven i, er en stand, som vi anstændigvis ikke kan være bekendt over for de mennesker, der skal administrere den.

Jeg ved jo godt, at ministeren har en vis tilbøjelighed til at springe op og falde ned på teknisk-administrative vanskeligheder, når overordnede politiske hensyn tilsiger, at man behandler tingene på en anden måde, men der er faktisk ikke på dette område nogen grund til – hverken ud fra en politisk-ideologisk opfattelse eller ud fra en væsentlig provenumæssig betragtning – at man med djævelens vold og magt skal lave bessermachen og begynde at spolere dette i forvejen så fuldstændigt ødelagte lovgivningsområde endnu mere.

Derfor vil det være et godt venneråd at give til ministeren: træk dog dette makværk tilbage og lad os fortsætte med den pensionsbeskatningslov, som man trods alt havde vænnet sig til i praksis, og sætte en streg over disse intermezzoer med tillægsloven fra december 1979 og nu den tillægslov, som man ønsker at få gennemført her i marts måned 1980, for det er faktisk kun blevet værre af, at man har gjort denne indsats fra ministerens side!

Det, som vi direkte skal tage stilling til i dag, er jo de ændringsforslag, som vi finder omhandlet i betænkningen, og der er jo 8 stykker af dem, men i virkeligheden – det er i og for sig symptomatisk for alt det roderi, der præger dette område – er der et ændringsforslag nr. 9, der måske er det vigtigste af dem alle sammen, nemlig det ændringsforslag, som ikke er formelt rubriceret som en ændring af lovteksten, men som er udtrykt i den fortolkning, som ministeren for skatter og afgifter har givet udtryk for i bilag 2 til betænkningen. Jeg kan afgjort give min fulde tilslutning til den lindring for de klippede får, som trods alt ligger i det, som ministeriet efter forhandlinger i udvalget har skrevet i dette bilag 2, brevet af 15. februar 1980. Men vi må faktisk sige, at det er ikke godt for dem, der skal praktisere lovgivningen. Selv

[Glistrup]

om det lykkes dem ved at sætte krydser og boller – eller hvordan man nu analyserede sætninger, da man gik i underskolen – at finde ud af, hvad der i grunden er gældende regler, når de har kæmpet sig igennem lovteksten, skal de måske finde løsningen på det problem, som i hundredvis, måske i tusindvis af danske borgere får, i et sådant bilag 2 til en betænkning – i stedet for at finde det direkte i lovgivningen. Jeg vil derfor opfordre ministeren til, at det i hvert tilfælde bliver en engangsforeteelse, at han smugler sine ændringsforslag ind på denne måde, og at man ved andre lejligheder gør det som rene og klare ændringsforslag, så man i hvert fald har en chance for i lovteksten at finde frem til, hvilke regler der gælder.

I øvrigt er forholdet det, at i samtlige de 8 ændringsforslag, som der maksimalt kan blive tale om at stemme om i dag, er der tale om at tage noget af skærpelsen fra december 1979 væk igen, og da vi dermed altså kommer noget nærmere ved den situation, som vi havde, da ministeren tiltrådte i oktober måned 1979, vil fremskridtspartiet stemme for samtlige 8 ændringsforslag, ligeegyldigt hvem der har stillet dem.

Vi forstod på hr. Camre, at en tilsvarende liberalitet ikke prægede hans parti. Der vil man kun stemme for de ændringsforslag, som man selv har været med til at fremsætte. Jeg må erkende, at jeg ikke synes, hr. Camres argumentation var ret fuldkommen, specielt ikke i relation til ændringsforslag nr. 4. Hr. Camre fremstillede ganske rigtigt situationen på den måde, at man glimrende kunne tænke sig, at man ikke i dag kunne finde frem til, hvad anskaffelseskursen havde været for en post obligationer, som er købt i 1979 eller et tidligere år, og som er erhvervet til en højere kurs end 75 og – hvad der næsten er uundgåeligt – en højere kurs end den, der gjaldt ved det seneste årsskifte. Men hr. Camre skylder unægtelig dette folketing en begrundelse for, hvordan socialdemokratiet og andre kan drømme om at stemme imod ændringsforslag nr. 4, som netop tager højde for den situation, hvor det bevisligt er sådan, at obligationerne er erhvervet til en højere kurs end kurs 75. Med andre ord: hvis man har den situation, at en skatteyder bevisligt kan godtgøre, at obligationerne er erhvervet til kurs 90, og de nu bliver solgt til kurs 82, altså med andre ord med et bevisligt tab på 8 point, så skal

man, hvis man følger denne monopolisering, at hr. Camre og hans parti kun vil stemme for de forslag, man selv har fremsat, regne med en gevinst på 7 point, hvis tilfældigvis kursen den 31. december 1979 har været 74. Det er under alle omstændigheder uden nogen som helst antydning af fornuftig begrundelse, at den, der bevisligt har lidt et tab, skal til at beskattes, som om han havde haft en fortjeneste. Derfor må jeg, for så vidt man ikke kan følge samtlige 8 ændringsforslag, i hvert fald opfordre folketinget til meget kraftigt at tage under overvejelse, om man dog ikke – bevares, gerne med lidt udspark om, at blind høne også kan finde korn, eller hvordan man nu vil finde begrundelsen og undskyldningen for det – i hvert fald kunne nå frem til at stemme for ændringsforslag nr. 4. Hr. Camres ordførertale i dag gav i hvert fald ikke nogen begrundelse for, at man skulle stemme imod ændringsforslag nr. 4, for det går jo netop på en anden situation end den, hr. Camre omtalte, nemlig at man ikke kan finde frem til, hvordan anskaffelseskursen har været. Jeg håber derfor, at hr. Camre som anfører for sin gruppe vil komme op og meddele, at han efter nærmere overvejelse og efter at have sat sig ind i dette indviklede tekniske stof er kommet til den modifikation i forhold til det oprindelige indlæg, at han nok vil kunne stemme for ændringsforslag nr. 4.

Men vi andre, der jo under alle omstændigheder vil stemme sagligt, stemmer altså for alle otte ændringsforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

På den radikale gruppes vegne skal jeg bare kort meddele, at vi går ind for de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag, og at vi gør det, fordi vi synes, at der dermed kommer en bedre balance i det, der har været tilsigtet med hele denne lovgivning. Vi kan derimod ikke støtte nogen af de øvrige ændringsforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg skal ikke knytte nogen kommentarer til de kritiske bemærkninger, som hr. Brixtofte, hr. Gammelgaard og hr. Glistrup er fremkommet med. Der var jo ikke noget nyt; det var en gentagelse af oplæg, som vi tidligere har været præsenteret for, og som jeg også

[Ministeren for skatter og afgifter]

tidligere har haft lejlighed til at kommentere. At der ikke er enighed mellem os, fremgår også af den tidligere førte drøftelse.

Jeg skal kun sige, at regeringen ikke kan tiltræde de ændringsforslag, som er stillet under nr. 1, nr. 5 og nr. 7. Det ændringsforslag, der er stillet under nr. 4, kan regeringen heller ikke tiltræde. Dette ændringsforslag viser i øvrigt meget tydeligt, at forslagsstillerne ikke lægger særlig megen vægt på, hvor kompliceret lovgivningen faktisk bliver, når man stiller ændringsforslag af den karakter og ikke lægger vægt på, hvilke særlige administrative problemer sådan et forslag rejser, og vel heller ikke på alle de klageproblemer, som knytter sig til det. Det afdækker måske også lidt af hulheden i den argumentation, der på anden vis er blevet fremført om dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 55 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 60 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1 og 5.

Ændringsforslag nr. 8, § 1 med de foretagne ændringer og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven.

[Af Anders Poulsen (V) og Keld Andersen (KF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 119. Fremsat 8/2 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):**

Efter de gældende regler kan der i anskaffelsesåret kun afskrives på halvdelen af anskaffelsessummen for maskiner, inventar o. lign. driftsmidler, der er anskaffet i sidste halvdel af indkomståret.

Nu foreslår venstre og det konservative folkeparti, at denne såkaldte halvårsbegrænsning ophæves. Den blev indført fra og med 1968 bl.a. på baggrund af en diskussion om utilsigtet anvendelse af afskrivningsreglerne. I diskussionen blev det anført, at mange af de anskaffelser, der blev foretaget i den sidste tid før udløbet af et indkomstår, ikke kunne antages at være udelukkende driftsmæssigt begrundede. Det drejede sig ofte om anskaffelser, som en skatteyder foretog af skattemæssige hensyn, når han sidst på året konstaterede, at han ellers ville få en høj skattepligtig indkomst.

Efter min opfattelse må reglen også anses for velbegrundet i tilfælde, hvor anskaffelser i den sidste del af året hovedsagelig er begrundet i rimelige driftsmæssige hensyn. Hvis vi ikke havde halvårsbegrænsningen, ville førsteårsafskrivninger nemlig komme til at stå i misforhold til det begrænsede slid inden for den ret korte besiddelsestid. Hvis halvårsbegrænsningen afskaffes, vil det medføre et